

- [за нас](#)
- [контакт](#)

- [Изборът на Блистер](#)
- [Яйца от свободни кокошки](#)
- [изгубени/намерени](#)
- [на теория](#)
- [новини](#)
- [Портфолио](#)

[bg](#) | [en](#)

СПОРАДИЧНА БИФОКАЛНОСТ художествен проект на Д-Р ГАТЕВ със специалното участие на Станислав Памукчиев, Венцислав Занков и Rassim®

„СОФИЙСКИ АРСЕНАЛ” МУЗЕЙ ЗА СЪВРЕМЕННО ИЗКУСТВО, 2012г.

С разяснителни бележки

Проектът „Спорадична бифокалност” представя, вероятно за пръв път по толкова категоричен начин един едновременно технологичен и концептуален проблем на изкуството, неговото представяне и поставяне в (публичното) пространство. Технологичен – защото представянето на произведения самостоятелно или заедно с други в определено пространство е въпрос на материална и веществена култура, и концептуален – защото излиза извън конкретната проблематика на курирането и различните практики в пространственото аранжиране, т.нар. „редене” на изложба, както е известно в професионалния жаргон. Този бифокален проблем в изкуството спорадично може да се отнесе и към ред паралелни прояви на тукашната обществена, политическа, духовна и материална действителност: технологичният дефицит на знаене как да редим нещата.

Йово Панчев до една от работите на Расим. Фотография: Александър Вълчев

- [На кого му пука за Джудит Бългър?](#)

Нашето общество няма проблеми в равноправието на жените, разбира се. Ние учим, работим, гласуваме, правим секс ...

- [СПОРАДИЧНА БИФОКАЛНОСТ художествен проект на Д-Р ГАТЕВ със специалното участие на Станислав Памукчиев, Венцислав Занков и Rassim®](#)

С разяснителни бележки Проектът „Спорадична бифокалност” представя, вероятно за пръв път по толкова категоричен начин ...

- [„Крал Лир” на Стайко Мурджев – тазгодишната гордост на Драматичен театър Пловдив](#)

Драматичният театър в Пловдив откри фестивала „Сцена на кръстопът” с постановката на Стайко Мурджев „Крал Лир”. ...

- [Свалянето на „Косматия мъж” – или с какво Лубри разсърди пловдивските пуритани](#)

На 17-ти септември в Пловдив се откри фестивала „Град и публични пространства – Ритуали на обичайното”, ...

- [Милен Русков – „Възвишение”](#)

Господи – рекох, - освободи ма от тука! Помогни ми да ся възвися! Помогни ми да ...

Д-р Гатев представя свои работи, тематично свързани с популярните практики на „правене“ на съвременно изкуство в два контекста или два мащаба, с две различни дистанции, отгук и формулировката „бифокалност“. В първия случай, три широкоформатни фотографии на д-р Гатев са представени като самостоятелна серия, инсталирани отделно в автономно пространство - определена за целта зала. Вторият план предлага същите фотографии в рамките на обща изложба, заедно с работи на утвърдените имена на съвременното българско изкуство – Станислав Памукчиев, Венцислав Занков и Расим. Изложбата е представена в САМСИ, което допълнително подчертава институционалния характер на експозицията и насочва вниманието към проблема на контекстуализация и съвместяване на произведения в музейна среда и изобщо, в средата от други произведения, които съставят по-широкия локален контекст – местна сцена, среда и т.н. Тук това съпоставяне се явява като проблем и синдром. Като публика ние сме загубили част от сетивата си, демобилизирали друга част и делегирали останалите на ПР-а, рекламата, медийния гламур в спорадичните му нови и нови вълни. Както при „реденето“ на изложби, а още повече при „правенето“ на съвременно изкуство бифокалността е неизбежна. Тя е, обаче, непредвидимо елюзивна, изплъзващата се поради своята спорадичност и непостоянство. Тъкмо това я прави коварна както за автора, така и за зрителя.

От една страна това, което прави Д-р Гатев е изкуството, което не харесва. Начинът, по който не трябва да се прави изкуство. От друга страна в общата изложба работите си взаимодействат, неизменно различните артистични стратегии, енергии си пречат, различните послания и присъствия на произведенията се смесват в нещо ново, неясно и спорадично. Този ефект може да се тълкува като незряло проявление на художествената действителност, неуталожено като намерение, изразност или жест. По такъв начин не бива да се подрежда изложба с изкуство. Бифокалностите в изложбата не се ограничават в изброените в текста няколко размествания на пластове. Д-р Гатев насища тезата на проекта си с привидни диади – избори, които могат да се разроят в безцелна множественост, като алегоризират художествената действителност у нас - следствие от много индивидуални избори, направени в по-голямата си част под щемпела на технологичния дефицит от §1.

Вписването на работите на Д-р Гатев по един и друг начин в общия проект е рискован експеримент, но сам по себе си той представлява или напомня съвсем класически художествени практики, употребени тук в концептуалната си плът, вместо в пластическата си ефирност. Третият на технологичен, но философски въпрос, „вътрешен проблем на самото изкуство“, както го определя Проф. Памукчиев е актуална, навременна интервенция от страна на Д-р Гатев. ***Една от основните бифокалности е проектът на Д-р Гатев като неодадаистичен пласт върху изложбата, за която кани уважавани от него колеги (художници, а не лекари). Изложбата осигурява едновременно съдържание и форма, основа и структура, пример и прецедент, изложба и антиизложба, ОХИ и музейна селекция, провокация и седимент, морско свинче и контролна група...***

В представата на Д-р Гатев съвременното изкуство е много чувствително и уязвимо. То само по себе си реферира, но и преодолява, надмогва съвременната ситуация. Съвременното изкуство удостоверява своята истинност, своето начало, с отнемането / елиминирането на възможността за реализация на Истинското. Аурата на изкуството няма религия, тя е препълнена с еретици, със случайни. Затова и остава в Изкуственото. Изкуственото, което като свършена илюзия не допуска (възможността за) грешки и по този начин определя грешките като най-потентния акт на човека.

Тук бифокално говорим по принцип, но и конкретно за сцената. Сублимирането

- [Нови книги](#)

Карта и територия от Мишел Уелбек ИК Факел Експрес В ръцете ми е роман ...

- [Sensitivi Libertatem](#)

Звуков резонанс ритмично отеква в зала „Underground“ на ТР „СФУМАТО“. Съпътстващата го тишината е друга. В ...

- [Аз, чудовището или разпадане на кодовете](#)

Постоянните натрупвания в представите ни за нещата постепенно ни отдалечават от космологичния им характер. Елизабете Фингер ...

- [Матийо Мерсие в галерия OGMS](#)

“Формите създават отношения и тези отношения създават форми” Пит Мондриан Животът на хората от преди ...

- [За Дюшан и за нас - едновременен сеанс](#)

Какъв е специфичният, български път към Дюшан? През 1995 г. Лъчезар Бояджиев създаде серията от ...

- [Винаги има движение, дори и в статиката](#)

Б. З. Можете ли с няколко изречения да ми разкажете от къде е провокацията ви свързана ...

- [Нерегламентирана култура](#)

Чудесно е, че в София все повече се говори за това как да бъде стимулирано развитието ...

- [Мълчанието на агнетата](#)

Мариус Куркински даде интервю през изминалата седмица за в. „Труд“, в което каза: „Надявам се да ...

на аурата на изкуството (и в двете значения на думата сублимирам – технологично и концептуално) представляват огромна отделна тема. Опусъването на изкуството от душа го оставя препълнено с плът, съвременен и непосредствен, реактивен, но неактивирано.

Силата на проекта не би могла да намери друга опора освен интелектуалния контекст, създаден от произведенията на тримата вече институционализирани автори – специални участници в изложбата.

Обща бифокалност с паметника на Занков на преден план. Фотография: Александър Вълчев

Художниците представят типично музейни произведения: Проф. Памукчиев създава site specific инсталция - силует от пластове черна тежка материя като заема значителна част от галерията. Занков представя своя позната и емблематична със заложената полемичност творба. Расим развива съзерцателен, интроспективен проект навътре към своята семейна митология и личен опит като навигира във визуалните следи на технологичното съзнание и възстановява човешката връзка с него чрез обработване на фотографски образи от фамилната памет с урина.

Работите на тримата автори също са предмет на отделен анализ, тъй като извън проекта „Спорадична бифокалност” те са симптоматични за развитието или промените, които могат или не да се отбележат по отношение на съвременното изкуство у нас. Докато Венцислав Занков развълнвявано потвърди лично, че не е съвременен художник или, че не прави съвременно изкуство, RASSIM със самочувствие предложи чисто и силно произведение – серия алтерирани фотографии top of the list за всеки световен музей за съвременно изкуство. Станислав Памукчиев, професор по живопис, познат с неуморното си търсене на пластическа изява на автентичното звучене (не като изворен фолклор, а като предвременен психологически обертон) използва рязък завой в изразните средства...на пръв поглед като заменя характерните за стила му теренни композитни материали със земни фактури и тонове с лъскава като латекс гума опъната върху скеле (в мащаба на човешка фигура) и невидима за зрителя дебела подложка от бяла вата. Резултатът е силует, достатъчно абстрактен да бъде определен като фалически, и в същото време ефектен като визуален код и странно лесно-доловимо присъствие. В профанизирането на материала Памукчиев успява за малко да върне аурата на изкуството и го прави емоционално

• [Няколко хиляди](#)

Конкурсът Руф стартира еуфорично преди пет години, а сега след петото издание и заслужения орден за ...

• [Музей на социалистическото изкуство, открит на 19.IX.2011г.](#)

Този текст на Светлана Куюмджиева беше публикуван в брой 32 на в. "Култура". Решихме да го ...

• [МЕЛАНХОТОПИЯ](#)

«Меланхотопия» е последната изложба на Николаус Шафхаузен като директор на Вите де Вит в Ротердам (съкурирана ...

• [Изкуство и политика - от Холандия до България](#)

До скоро Холандия беше една от държавите в Европа с най-силно финансиране за изкуство и култура. ...

• [СБОГОМ, МАМО и ПЛОДОВЕТЕ НА СРАМА](#)

Предистория с факти Мишел Бонев (Драгомира Бонева) дойде в България с гръм, амбиции и много ...

• [Български Павилион](#)

Проектът «Български павилион» е платформа за идеи, дискусии и изложби, чиято функция е да ...

• [Отворено писмо](#)

27 март 2011 г. ОТВОРЕНО ПИСМО Относно: Националното участие на България на Венецианското биенале Уважаеми ...

• [Нашествието на жаби предсказва земетресение](#)

Четейки текста на Мария Василева, куратор на изложбата, се хванах за

и психологически активно (по-скоро по Юнг, отколкото по Кроче). Тук няма мними емоции и боначко съчувствие. На пръв поглед измяната на материала и традицията, руслото на стила, са една преднамерена стъпка поета от Памукчиев в посоката на Д-р Гатевия неодада проект, напластен като тежка лепкава черна гума върху меката бяла вата на естаблишимънта, макар и опъната на скеле с вечната форма на обелиска. В действителност, печеливия ход на художника – това, което истински коментира бифокалната ситуация и влиза в шумна среща с многото теми на проекта, е авторското прекрачване на самия себе си.

"Тъмна сила" на Станислав Памукчиев. Фотография: Александър Вълчев

Това е само едно от решенията в системата от избори между фокални далечини, интервали и линии. За да бъде наистина успешна акцията в САМСИ трябваше изложбата да бъде зле подредена, а преднамерено лошите творби на Д-р Гатев да минат „тънка лайсна“ между другите. Серията „Правещ съвременно изкуство“ 1, 2 и 3 може би също говори за един принципен ход/преход на енергията на човек в силата на художника, потентността на автора. Фотографиите на Д-р Гатев изобразяват любители заснемащи фотопортрети на свои близки или колеги - коментар на съвременното изкуство отвътре. Бифокално, отвътре за правещите съвременно изкуство нехудожници, но отвън за воайорския поглед на Д-р Гатев, който “редефинира” правенето на изкуство с тънък субверсивен тон и тенденциозно тонирани принтове. Лайфстайл съвременното изкуство не е поп арт, защото е едновременно концептуално и естетически разводнено, приемливо и опосредствано, така то може да се регламентира по-скоро като „фолк“-арт. Като изкуството, което се прави от някого „правещ“ съвременно изкуство.

Да се върнем сега към култовите фигури Занков и RASSIM. Докато Проф. Памукчиев завихря една бифокалност в себе си, като автор и своето произведение, при следващата генерация неоконцептуалисти дистанцията на вътрешната интроспекция е по-малка и респективно по-проблемна. RASSIM, който, за настоящата изложба създава едно от най-добрите си произведения до сега, успява по особено фин начин да засегне проблема за одухотворяването / очовечаването на технологичното. В много класическа серия фотографии, озаглавени съответно 2012-1978, 2012-1974 и 2008-1974, извадени от семейния архив и уголемени до макро образи, RASSIM допълва технологично-информационния слой на дигиталния принт със своята урина. Още по-интересно и съблазняващо зрителя е премълчаното събитие, което свързва фотографиите в серия и визуалния разказ – в класически сюжет: Снимките изобразяват погребението на сестрата на автора, а

определението „умерен песимизъм“, появяващо се ...

• [Ноември 2010](#)

Третото, ноемврийско издание на Анкетата представя отново няколко млади автора с това, което искат да кажат в ...

• [Октомври 2010](#)

Продължава допитването до артисти / художници: след анкетата Септември 2010 идва ред на Октомври 2010 с ...

• [Септември 2010](#)

Няколко изложби случили се през изминалия септември придадоха на началото на сезона енергичен оттенък. Подготвих нещо ...

• [11 години по-късно или подмяната на промяната](#)

Предлагаме ви интервю с писателката Райна Маркова, направено от Любо Милчев за в. "Новинар". Повод за ...

• [сКОПИЕ 2014](#)

През 1963 Скопие сигурно е било споменавано по главните страници на вестници и списания. Земетресението, разбира ...

• [Петиция в подкрепа на художника Олег Мавромати](#)

На 16 – 19 септември 2010 г. в Атина се състоя заседание на Европейския културен парламент. ...

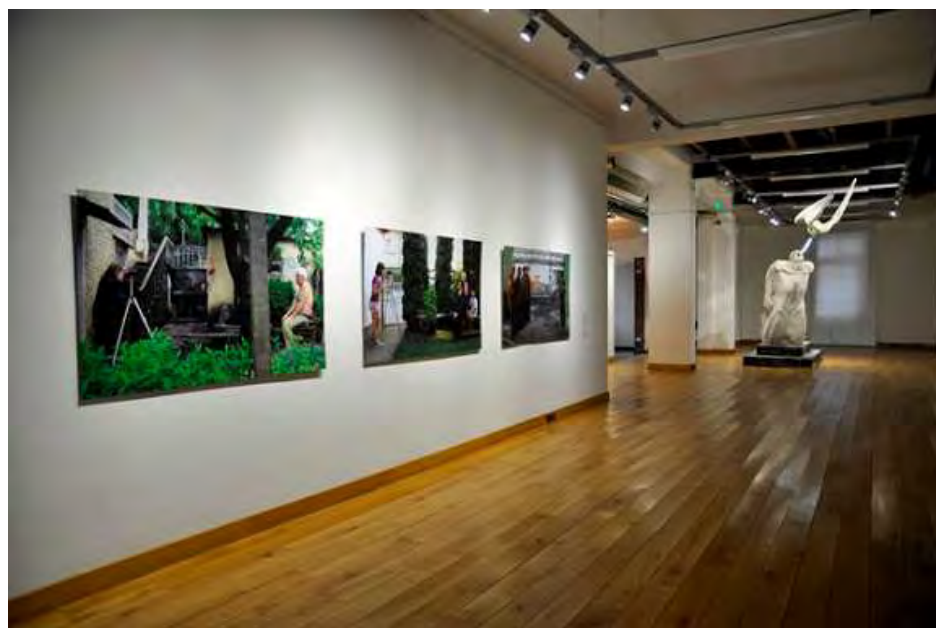
• [Нишо за спомняне](#)

Докато стоях на опашка пред един от музеите в Прага, чух как чакащите до мен казаха, ...

• [Blister пита The Fridge](#)

The Fridge стана на една година. Най-лесно е да поведем статистиката – колко са изложбите, колко ...

самият той е надвесено над ковчега дете. Серията продължава със снимка на починалата малка на колело и на трима мъже (вероятно от фамилията), отделени от разказа и отчуждени от емоционалната постановка в ъгъла на галерийното пространство. Технологията и връзката/връзките между хората продължават да са основен мотив, а самите заглавия дават ключа на изобразителния или експресивния код на RASSIM. Сега и тогава. Затворен в тази дилема, като художник с особено отношение към телесното, RASSIM използва рефлекс на компенсацията, в навигационната система на психическата мотивация, за да представи интерпретация на реанимирането на технологичния образ, връщането или поне опита да се върне аурата на онова, което оставяме като изкуство. Дори буквално, качеството на принтовете се променя под въздействието на химическия състав на урината върху хартията. След Шекспировата „Бурята“ този сюжет е едновременно класически и декадентско-аристократичен, което само добавя универсална стойност на работата на RASSIM.

Общ план. фотография: Александър Вълчев

Занков не е затворник на дилема. За неговото творчество проблемът „сега и тогава“ може да бъде само спекулативен сюжет, тъй като още от началото на творческата си кариера през 90-те той работи в митологична хронотопия. В „Спорадична Бифокалност“ отново композицията „Говори!“ (паметник на осенените и окрилените) легендарният акционист Занков поставя гипс-неоновата композиция в активна ситуация. Тя посреща зрителя на вратата на залата и го заклежда с агресивен наклон. Вместо лека еманация, ангелът на осенените и окрилените виси над опъната метална тетива завряна в устата му. Другият край на осветената от неоновата тръба вътре „връзка“ – „дистанция“ излиза като крясък от някаква събирателна паст, на същество от Занковата митологична хронотопия, което може да означава обществото, устоите, всеки човек, герои, монумент, и т.н. При всички случаи работата на Венцислав Занков по ситуационистки начин изтръгва емоция, която напомня на усещане за аура. Между неподходящо монументалното и преднамерено бутафорното, дозирано в точни граници от опитен художник и изпечен гаулайтер на онова, което вестниците наричат авангард, паметникът на Занков напомня за една неравноделна, и заплашително изнесена извън центъра на тежестта си композиция: взаимодействие – среща или връзка-дистанция. Многофункционална бифокалност и чудно-фигуративна лека алегория за всеки аспект на съвременната ситуация...

• [Фестивално Park-иране](#)

Фотография: www.disco.bg
Юни месец почти отмина, а в него измежду жегите, бурите, Световното по футбол, градушките ...

[Архив](#)

puzzle table
PRAKTRIK 5x4

[Етикети:](#)

[Феминизъм\(1\)](#) [София Куир Форум\(1\)](#)
[активизъм \(1\)](#) [фестивал\(7\)](#) [Йово Панчев\(5\)](#)
[САМСИ \(1\)](#) [д-р Гатев \(1\)](#) [Станислав Памукчиев \(1\)](#) [Венцислав Занков \(1\)](#) [Театър \(1\)](#) [Крал Лир\(1\)](#) [ДТ Пловдив\(1\)](#) [Огняна Серафимова \(1\)](#) [фотография\(3\)](#) ["Ритуали на обичайното"\(1\)](#) [цензура\(1\)](#) [Пловдив\(3\)](#) [Стефка Цанева\(2\)](#) [Милен Русков \(1\)](#) [книги \(4\)](#) ["Възвишение"\(1\)](#) [Орхан Памук\(1\)](#) [Мишел Уелбек\(2\)](#) [Кърт Вонегът\(1\)](#) [съвременен танц\(2\)](#) [съвременен танц\(1\)](#) [Елизабете Фингер\(1\)](#) [Матийо Мерсие\(1\)](#) [Ogms\(1\)](#)
[изложба\(36\)](#) [съвременно изкуство\(59\)](#) [Дюшан\(1\)](#) [Мария Василева\(3\)](#) [САМСИ\(4\)](#) [Съвременно изкуство\(2\)](#) [танц\(4\)](#) [спектакъл\(1\)](#) ["Музей на хигиената"\(1\)](#) [култура\(1\)](#) [Маргарита Бойчева\(1\)](#) [Гауденц Б. Руф\(2\)](#) [награди за съвременно изкуство \(1\)](#) [съвременно изкуство \(4\)](#) [Melanchotopia\(1\)](#) [Witte de With\(1\)](#) [Десислава Димова\(7\)](#) [Музей за съвременно изкуство САМСИ \(1\)](#) [кино\(7\)](#) [българско кино\(3\)](#) [Деян Статулов\(2\)](#) [конкурс\(2\)](#) [Български павилион\(2\)](#) [Венецианско Биенале\(1\)](#) [министерство на културата \(1\)](#) [венецианско биенале\(2\)](#) [Вежди Рашидов\(1\)](#) [Надежда Олег Ляхова\(1\)](#) [изложба \(6\)](#) [Склада\(1\)](#) [анкета\(5\)](#) [Кирил Кузманов\(2\)](#) [Лора Димова\(1\)](#) [Яна Димитрова\(1\)](#) [Кикимото\(1\)](#) [визуални изкуства](#)

"Правец съвременно изкуство" на Д-р Гатев. Фотография: Александър Вълчев

В контекста на музейната изложба произведенията сами по себе си имат разнородно въздействие. Изложбата стои разтрошена, частична, но проблемът, че е съставена от добри творби, надявам се, още повече говори в подкрепа на тезата, че така не се прави изложба, а представянето на съвременно изкуство не е „реденето“ на късно-модерния български мейнстрийм.

Кампанийната актуалност на изяви в областта на съвременното изкуство не е нищо повече от своевременност и опосредстване на ситуацията, неутрализиране на контекста вместо работа с него. Изплъзване по тънката лайсна или гребена на вълната. Като проект на Д-р Гатев, макар и извън изложбата или по-скоро връз изложбата тази акция е поредното адекватно поставяне на въпроса „Какво е изкуството в съвременните условия и живот, и как трябва да се задава този въпрос в тези условия?“ (отново по Руен Руенов)

(1) [литература](#)(4) [Райна Маркова](#)(1) [книги](#)(8)
[архитектура](#)(1) [Любо Георгиев](#)(1) [петиция](#) (1)
[Олег Мавромати](#)(2) [Москва](#)(1) [Българската](#)
[Държавна агенция за бежанците](#)(1) [фотография](#)
(3) [комунизъм](#)(1) [Никола Стоичков](#)(1)
[музика](#)(4)

По-общ план. фотография: Александър Вълчев

Стратегията на художника, пише Руен Руенов в монографията си за Д-р Гатев, да създава визуални образи и събития се дължи не толкова на политически позиции, колкото на тънка наблюдателност и изобретателна ирония. И ако най-ранните му прояви съвпадат с безумията на посткомунистическата реалност, ... актуализацията на неговата позиция е изключително обоснована.

„Да правиш съвременно изкуство, означава преди всичко да поставиш под съмнение гледните точки и установените авторитети, а също така и непрекъснато да верифицираш света.” Завършва текста си за Д-р Гатев Руен.

Справка:

Д-р Гатев. Един нов реалист от времето на посткомунизма, Руен Руенов, 2010.

Японската аниме класика „Ghost in the Shell” и проектът „Спорадична бифокалност” на Д-р Гатев със специалното участие на Станислав Памукчиев, Венцислав Занков и RASSIM.

02.11.2012, 8:58ч. Йово Панчев